



SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

19. ČÍSLO / XXXI. ROČNÍK

17 Kč • 0,90 €

14. KVĚTNA 2023

Z obsahu:

**Bud' me pastýři všech,
nejen vyvolených**
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 18. ledna 2023,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

**Svatý Erik IX.
Jedvardsson**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Boží Prozřetelnost
připravuje zjevení
ve Fatimé**
fr. Štěpán Maria Filip OP
- strana 5 -

Rozsvěcovat světlo
P. Jiří Polášek,
farář v Zašové
- strana 8 -

**Modlitební tažení
za český národ**
- strana 9 -

Potřebujeme vzory
- strana 10 -

**Národního pochodu
pro život se účastnily
tisíčovky příznivců**
- strana 11 -

Maminka Markéta (15)
Život matky Dona Boska
Teresio Bosco
- strana 13 -



Bud' me pastýři všech, nejen vyvolených

Katecheze papeže Františka při generální audienci 18. ledna 2023, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobré ráno, všechny vás vítám! Minulou středu jsme zahájili cyklus katechezí o nadšení pro evangelizaci, tedy o apoštolské horlivosti, která má oživit církve a každého křesťana. Dnes se podíváme na nepřekonatelný vzor hlásání: Ježíše. Evangelium ho o Vánocích nazývá „Božím Slovem“ (srov. Jan 1,1). Skutečnost, že je Slovo, nás upozorňuje na podstatný aspekt Ježíše: je vždy ve vztahu, vycházející vstříc, nikdy není izolovaný; Slovo existuje proto, aby bylo předáváno,

sdělováno. Stejně tak Ježíš, věčné Otcovo Slovo, které k nám přichází, je nám sdělován. Kristus má nejen slova života, ale ze svého života činí slovo, poselství: žije vždy zaměřený k Otci a k nám. Vždy hledí na Otce, který ho poslal, a hledí na nás, ke kterým byl poslán.

Když se podíváme na jeho dny, které popisují evangelia, vidíme, že na prvním místě je důvěrný vztah s Otcem, modlitba, a proto Ježíš vstává brzy, ještě za tmy, a odchází modlit se na opuštěná místa (srov. Mk 1,35; Lk 4,42), aby hovořil s Ot-

cem. Všechna důležitá rozhodnutí a volby se dělají po modlitbě (srov. Lk 6,12; 9,18). Právě v tomto vztahu, v modlitbě, která ho spojuje s Otcem v Duchu Svatém, Ježíš objevuje smysl svého bytí člověkem, své existence ve světě, protože má poslání pro nás, je k nám poslán Otcem.

V tomto ohledu je zajímavé první veřejné gesto, které učinil po letech skrytého života v Nazaretě. Ježíš nepředvádí velké divy, nevydává senzační poselství, ale mísí se s lidmi, kteří se nechávají křtít

Pokračování na str. 12

Jaké jsou důvody naší křesťanské naděje? Jsme připraveni obhájit se před každým, kdo se nás zeptá, proč věříme v Pána Ježíše, v Trojjediného Boha? Není to jen výzva z prvního listu apoštola Petra, která zaznívá v dnešním druhém čtení a která nás vybízí k připravenosti obhájit svoji víru. Ale je to i podstatná otázka pro naše misijní poslání, k němuž jsme povoláni skrze svátost křtu a pro něž dostáváme plnost darů Ducha Svatého ve svátosti biřmování. Každý si odpovíme sám, protože jediné svědectví vyvěrající z nejhlubšího nitra člověka může být pravdivé a dostatečně účinné. Cokoliv naučeného může být dobrým základem, ale bez hořícího srdce – vzpomeňme na učedníky z Emauz – jen stěží obstojí naše víra, ať už před druhými, či před námi samými. V těžkých zkouškách víry znalost orientuje, ale není-li víra pevně zakotvena v srdci člověka a není-li životem osvědčená, snadno se stane, že ďábel přijde a vyrve onu víru bez kořenů, zpusťší lidské srdce a ovládne je. Už jen možnost, že by taková situace mohla nastat i v našem životě, nás motivuje k nemalému úsilí o to, nejen znát důvody své naděje, své víry, ale také z nich denně žít a být tak stále v co nejúžším spojení s tím, který je předmětem naší naděje – se Spasitelem, s Trojjediným Bohem. Tak mohutní a rostou kořeny naší víry, která se tím stává pevnější a odolnější vůči útokům nepřítelů lidských duší.

Editorial

Je zřejmé, že kdo takto žije v Boží přítomnosti, pečuje o své čisté svědomí, vynakládá z lásky k Bohu veškerou možnou snahu, aby ho dosahoval. Čisté svědomí je nutné nejen pro naši spásu, ale je i jednou z podmínek pravdivého svědectví víry: apoštol Petr říká, že ke zdárné obhajobě naší naděje je potřeba mít čisté srdce. Svědectví pravdivé a plně žité víry je pak totiž nenapadnutelné a jen stěží může někdo poukazovat na to, že ona naděje nenachází odezvu v našich skutcích, slovech či myšlení. Zde můžeme také hledat odpověď na to, proč ubývá lidí v našich kostelech (str. 8-9). Snad i proto, že je málo těch, jejichž srdce hoří neuhasitelným plamenem víry, kdo se nebojí svoji víru sdělovat – nikoliv násilím, nýbrž s láskou, svými skutky, nevtravě, strážlivě (str. 10-11) a přitom zřetelně, neochvějně a odhodlaně. Anebo jsou tito z mnoha rozličných důvodů rozptýleni a jejich misionářské poslání nenachází brázdou, v níž by mohli obdělávat pole lidských duší hladovějících po skutečné Pravdě, která je předmětem jejich misionářské naděje, jež je i nadějí naší. Je důležité se modlit nejen za spásu svou, ale i druhých lidí, za to, aby Duch pravdy, daný nám nebeským Otcem za Pomocníka, projevoval svoji božskou moc, a to takovým způsobem, že bude proměňovat i ta

nejzatvrzejší srdce a bude tak připravovat půdu na okamžik, kdy Pán zasáhne do běhu lidských životů mimořádným způsobem. Podobně jako si připravoval Fatimu, kde se v roce 1917 třem pasáčkům zjevila Panna Maria... (str. 5-7)

V pátek začíná nověna před slavností Soslání Ducha Svatého. V této době je obvykle udělována svátost biřmování – přijetí plnosti darů Ducha Svatého. Mysleme tedy ve svých modlitbách na všechny letošní biřmovance, aby v síle Ducha pravdy byli dobrými, pravými svědky naděje, kterou přijali na křtu, ať jsou pevnými ve víře a laskavými, přitom však odhodlanými hlasateli Božího království. Totéž pak vyprošujeme u Pána sobě i všem ostatním, kteří v minulosti přijali tuto svátost. Kéž je naše svědectví pravdivé, podepřené modlitbou, obětí a čistým svědomím!

Dnešní neděli se celá církev modlí za pronásledované křesťany. Nemálo zpráv hovoří o tom, že tento fenomén nemizí, ale naopak: zemí, kde jsou křesťané nějakým způsobem pronásledováni, přibývá. Jedním dechem je však třeba říci, že není důvod k beznaději, protože jsou zde stále i ti, kteří nově přijímají vzkříšeného Krista za svého Spasitele a Trojjediného Boha za svého Otce. Prosme tedy Pána, aby přijal oběť pronásledovaných křesťanů ve prospěch duší jejich pronásledovatelů, aby se i oni obrátili a došli spásy. Neboť Pán Ježíš obětoval svůj život i za ně, stejně jako za každého z nás.

Daniel Dehner

Když tě dnes Ježíš zve k sobě do Večeřadla mezi své nejbližší, je to pro tebe velké vyznamenání. Rozhodně to nechápej jako samozřejmost. To, o čem se chystá hovořit, je určeno jeho důvěrným přátelům. Připrav se proto v duchu na dnešní rozhovor s ním lépe, než kdyby ses chystal k přijetí nejvyššího možného vyznamenání, jakého by se ti zde na zemi mohlo dostat.

Doposud jsi mohl prodlévat v Ježíšově blízkosti, naslouchat jeho slovům, pozorovat jeho obdivuhodné skutky lásky a slitovnosti. Ale dnes mu jde o mnohem více. Chce tě pozvat přímo k sobě domů, do soukromí svého božského života, chce tě uvést v nejvyšší důvěrnosti přímo do svého nejintimnějšího tajemství, svěřit se ti se svým vnitřním bytím tak, abys je s ním mohl sdílet i ty. Pros Ducha Svatého, abys mu dobře porozuměl:

„Já nežiji sám v sobě. Můj život je trvalým tajemným společenstvím s Otcem a Duchem. Sestoupil jsem k tobě jen proto, abych tě pozval k nám, do naší společnosti, do samého středu našeho života. Náš život je výheň nejvyšší a nejdokonalejší blaženosti. Chceš vstoupit k nám? Ukážu ti cestu.

Nemusíš se bát. Můj Otec ti dal svůj zákon. Já jsem přišel, abych ho naplnil. Přijmi jej. Je to tvoje cesta, po které k nám přijdeš a na které nebudeš sám. Budeš-li mě opravdu milovat tak, že zachováš má přikázání, můj Otec, který mě miluje, miluje ty, kteří milují mne, a dá ti Ducha pravdy. Ten tě naučí, jak krásné je všechno to, co od tebe žádám. Žádám to jen proto, abys i ty mohl být se mnou tam, kde jsem já. Můj Duch je pravé světlo, ve kterém poznáváš Otce a Otec poznává mne. S naším Duchem v tobě zůstává naše světlo a naše láska. A naše světlo a naše láska - to je náš život. Dal jsem ti tedy svá přikázání, protože můj Otec i já tě chceme milovat a chceme ti seslat svého Ducha, abychom mohli žít my v tobě a ty v nás. Kde je láska, tam přebývá i světlo. Když se budeme opravdu milovat, dám ti poznat sebe a naše tajemství.“

Zastav se v tichu a dopřej si čas, abys mohl domyslet toto šokující Ježíšovo sdělení, které je pozváním a současně vyznáním lásky. Jestliže máš dojem, že to překračuje všechnu tvou představivost a tvé myšlení, popros Pána, aby ti svá slova znovu zopakoval.

Cesta života

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Toho, kdo mě miluje,
i já budu milovat a dám se mu poznat.*

Můžeš si nyní porovnat, jaká skutečná propast existuje mezi tímto projektem Boží velkodušnosti a tak často zdeformovanou lidskou představou, že Bůh je zasmušilý stařec, který odněkud zdaleka slídí za člověkem a svými necitelnými příkazy mu kazí každé potěšení. To je pohled těch, kdo nejsou schopni přijmout Ducha, kteří ho *nevidí a neznají*, protože si zamilovali jen sami sebe a představa nekonečné bytosti, která nezištně miluje a rozdává sama sebe, je jim naprosto cizí a nepředstavitelná. Bůh, jak si ho představují, je umocněnou projekcí jejich vlastního sobectví. Takto pokřivenou postavu Boha je ovšem těžké si zamilovat, naopak vede člověka k zaslepené kritice nejvyšší bytosti, staví ho do role pyšného samospasitele a prométheovského osvoboditele z područí „necitelného a panačného boha“.

Pán ti však vysvětluje, že důvod, proč ti Bůh dává svá přikázání, je zcela opačný. Jsou projevem nejvyšší Boží lásky. Bůh, který by nemiloval tak, jak o tom mluví Boží Syn, je absurdní stejně jako hranatý kruh. Bůh je Bohem právě proto, že dokonale miluje. Jen jeho láska ho přiměla, aby vykročil ze svého bytí a dal průchod své štědré lásce tím, že stvořil svět a v něm člověka, kterému nezištně nabídl účast na svém blaženém životě a nejštědřejší vzájemnosti.

Boží láska - to je rozdávání sama sebe. Jak nesmírně na tom Bohu záleží, můžeš poznat z toho, že dokonce ve svém Synu sám vytrpěl smrt, *spravedlivý za nespravedlivé, jen aby nás přivedl k sobě.*

Ježíšova přikázání nemají jiný cíl než být dokonalým návodem, jak můžeš ve svém životě uprostřed lidského společenství následovat Boží způsob chování a jednání tak, že i ty rozdáš sám sebe. Pak můžeš i v tomto slzavém údolí navzdory všem nepřijemnostem, strádání a bolestem zakoušet podíl na té blaženosti, kterou Bůh žije sám v sobě. Sdílí svůj život

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 8,5-8.14-17

Filip přišel do hlavního samařského města a hlásal tam Krista. Všichni lidé dávali pozor na to, co Filip mluví, protože slyšeli a viděli, že dělá zázraky. Z mnoha posedlých totiž vycházeli nečistí duchové s velkým křikem. Také bylo uzdraveno mnoho ochrnutých a chromých. Celé město se z toho převelice radovalo. Když se apoštolové v Jeruzalémě dověděli, že Samařsko přijalo Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana. Ti tam přišli a modlili se za ně, aby dostali Ducha Svatého. Do té doby totiž na nikoho z nich nesestoupil, byli jen pokřtěni ve jménu Pána Ježíše. Vložili tedy na ně ruce, a oni přijali Ducha Svatého.

2. čtení - 1 Petr 3,15-18

Milování!

Mějte v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako k Pánu a buďte stále připraveni obhájit se před každým, kdo se vás ptá po důvodech vaší naděje, ale ovšem s jemností a skromností. Musíte však mít přitom sami dobré svědomí! Pak se budou muset zastydět za své špatné řeči ti, kdo pomlouvají vaše dobré křesťanské chování. Je přece lépe, abyste snášeli utrpení - chce-li to tak Bůh - za to, že jednáte dobře, než za to, že jste udělali něco špatného. Vždyť i Kristus vytrpěl

Dokončení na str. 8

s tebou v té míře, v jaké ty sdílíš jeho způsob jednání: *dobrotu, pokoru, mírnost, shovívavost.* ⁽¹⁾ Ježíš tě navíc ujišťuje, že máš *připravené místo* v Božím lůně, kde už nic nemůže stát v cestě tvé dokonalé účasti na jeho životě. Až pak uvidíš tvář v tvář toho, který ti umožnil, aby ses mu podobal a důvěrně se s ním stýkal, utoneš v závrtném pocitu štěstí a celá věčnost se ti bude zdát krátká na to, abys vzdal náležitou chválu svému Stvořiteli, Vykupiteli a Posvětiteli.

Jásejte Bohu všechny země, opěvujte slávu jeho jména, vzdějte mu velkolepou chválu. Řekněte Bohu: „Jak úžasná jsou tvoje díla!“ ⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Gal 5,22-23; ⁽²⁾ Ž 66,1-3.

Svatý Erik IX. Jedvardsson

Švédský král sv. Erik IX. Jedvardsson je dalším ze světců oděných v královském purpuru, který navíc probarvil purpurem mučednictví. Je jedním z hlavních patronů země tří korunek, o jejíž christianizaci se velkou měrou zasloužil.

Švédsko křesťanským pravdám odolávalo hodně dlouho, pro misionáře znamenalo hodně tvrdý oříšek. Někdy v 9. století se jako první historicky doložený hlasatel Krista Ježíše do této severské země přeplavil mnich Ansgar, kterého tam vyslal císař Ludvík I. Pobožný. Ze začátku sice Ansgar sklízel dílčí úspěchy, dokonce vystavěl v Birce kostel, leč po dvou letech musel odejít, jelikož nenávislný tlak pohanů byl natolik silný, že se mu nedalo odolat. Tu a tam se nějaký odvážlivec pokusil na jeho úsilí navázat, ale buď byl místními vyznavači pohanství vypuzen, nebo dokonce zabit.

Teprve o více než půldruhého století později se anglickým misionářům podařilo zasít zrno do úrodné půdy. Viditelným výsledkem byl křest krále Olafa Skötkonunga a stavba několika kostelů. Záhy se po boku Angličanů objevili misionáři z Norska a Dánska, hlavně však z arcidiecéze hambursko-brémské, pod jejichž žehnajícímá rukama se země pomaloučku přeměňovala na křesťanskou.

Neznamenalo to, že všichni její obyvatelé pěli jednohlasně *Te Deum* k Boží slávě. Odpor těch, kteří se nemínili vzdát zděděné víry pohanských předků, byl stále nadmíru silný, nicméně v první třetině 12. století zde již bylo šest biskupství. Ve stejné době dohořival bratrovražedný krvavý boj mezi dvěma znepřátelenými skupinami, jež chtěly na uprázdněný trůn dosadit své kandidáty. Po smrti jednoho z nich roku 1130 svolala šlechta novým panovníkem příslušníka staroby-

lého rodu Sveкера Staršího, který porazil svého rivala, dánského knížete Magnuse, a stal se všeobecně uznávaným králem. Vládl do roku 1155, kdy zemřel rukou vraha. Jeho nástupcem se stal muž, jenž byl hlavou vznešeného rodu sídlícího u jezera Mälaren – Erik.

Do historie vešel jako Erik IX. Jedvardsson, kdy přídomek znamená, že byl synem Edvardovým (Edvarda Švédského), švédsky Jedvardovým (Jedvardsson). Jeho matkou pak byla Cecílie, dcera pohanského uzurpátora trůnu Svena Blota. Erik se narodil roku 1120.

Tento vladař se proslavil jako velký misionář na trůně, jemuž nebylo lhostejné, že tak velké množství poddaných ještě nepoznalo Kristovu radostnou zvěst. A nedíval se přitom pouze na vlastní poddané, ale i přes hranice do sousedního Finska, jež bylo z hlediska křesťanství vyslovenou pustinou.

Podnikl tam tedy misionářskou výpravu. Nikoli však bos a v mnišském hábitu, s poustevnickou holí v ruce, nýbrž v čele početné armády a s mečem u boku. Věděl dobře, že Finové se nebudou chtít podvolit a že budou právem v této výpravě spatřovat dobovačné choutky švédského krále. Erik opravdu nebyl motivován jen vidinou rozšíření svého území, jak by mohl někdo namítnout, chtěl zamezit dalším loupeživým vpádům finských vetřelců na své území, v první řadě však chtěl do Finska skutečně přinést světlo Kristovo.

Bylo tedy samozřejmostí, že na toto tažení vzal onoho roku 1154 s sebou i ctihodného biskupa sv. Jindřicha z Uppsaly,



Svatý Erik IX. Jedvardsson na fresce z 15. století

tehdy švédského metropolitu, o němž jsme již ve Světle rovněž pojednali (2/2019). Zůstává přitom v platnosti, co jsme tehdy uvedli: „V dějinách se občas přihodí, že se v osobách panovníka a jeho biskupa sejdou dvě mimořádné osobnosti, jež jsou požehnáním pro tu kterou zemi. Tak tomu bylo i v případě Jindřicha z Uppsaly a krále Erika IX. Ne náhodou často bývají spolu zobrazováni v ikonografii.“

Erikova výprava byla úspěšná, Finy si podmanil a jejich území připojil ke svému království. Biskupa Jindřicha ponechal mezi nimi jakožto garanta neochvějného hlásání evangelia. V roce 1156 pak oplakal jeho násilnou smrt.

Sám sdílel jeho osud v podobě vražedného útoku, jehož obětí se stal v roce 1160. Není jisté, či ruka třímala tehdy ve Staré Uppsale vražednou zbraň. Kandidátů je mnoho, neboť nemálo lidí mělo na jeho smrti zájem – ať už Finové chtíví pomsty za své bohy, či lidé koupění dánským králem, který se nehodlal vzdát nároků na švédský trůn, popř. někdo z domácí opoziční šlechty (Svekerovců), možná



Poselství Královny míru

„Drahé děti! Volám vás všechny, abyste byly nositeli míru a radosti vzkříšeného Ježíše pro všechny ty, kteří jsou daleko od modlitby, aby je Ježíšova láska skrze váš život proměnila k novému životu obrácení a svatosti. Děkuji vám, že jste přijaly moji výzvu!“

Medžugorje 25. dubna 2023

i Erikových příbuzných, kteří chtěli zaujmout jeho místo. Zabit byl v den Nanebevstoupení Páně (18. května) poté, co opustil kostel. Byl i se svou družinou napaden početnou skupinou nám dnes neznámých pachatelů, kteří ho povalili na zem, krátce mučili a nakonec mu utlali hlavu. Zanechal po sobě pět dětí a manželku Kristinu Björnsdotter Dánskou, dceru dánského prince. Podle legendy mu měl kterýsi z rádců během mše svaté sdělit, že ke švédským břehům míří početná dánská flotila. Erik prý odtušil: „*Počkejme aspoň na offertorium, zbytek večere proběhne jinde.*“

Zabitého krále oplakávala celá země, neboť svou dobrotou a spravedlností si získal srdce většiny svých poddaných, kteří v něm viděli svého zastávce. Bývá též nazýván Erik Zákonodárce, ježto uvedl do švédského společenského života nové zákony (Zákony krále Erika), které napravovaly zlořád a celkově byly přijímány jako požehnání pro zemi. Ještě dlouho, předlouho po Erikově skonu se na období jeho vlády vzpomínalo jako na období pokoje a svobody. Rovněž tak dlouho, předlouho se vypravovalo, jak sám osobně navštěvoval nemocné, přičemž – jak už to bývá – vyprávění nabývalo každým dalším podáním nová překráslená fakta. Zaručeným faktem však je to, že budoval kostely a v Uppsale zřídil klášter, do něž povolal mnichy z dánského Odense.

V roce 1253 napsal uppsalský biskup Lars žádost papeži o přiznání odpustků pro poutníky, kteří navštíví Erikův hrob, a v roce 1273 byly jeho tělesné pozůstatky přeneseny do Nové Uppsaly, kde pro ně byla vystavěna katedrála. To už byl Erik IX. zhruba sto let uctíván jako svatý, jakkoli k formální kanonizaci nikdy nedošlo. Brzy se rozvinul zvyk, jenž se pozvolna přeměnil v tradici, kdy se každého 18. května přenášely ve slavnostním procesi Erikovy ostatky z Nové Uppsaly do Staré Uppsaly. Tuto tradici ukončil až nástup reformace v 16. století.

Svatý Erik IX. Jedvardsson je patronem Stockholmu a spolu se sv. Brigitou i hlavním patronem Švédska. Vyobrazován bývá s hustým plnovousem, s korunou na hlavě a mečem v ruce, do toho jsou jeho zobrazování doplněna mučednicovou palmou.

Boží Prozřetelnost připravuje zjevení ve Fatimě

V minulém čísle našeho časopisu jsme se zastavili u Portugalska, „země Panny Marie“, a zdůraznili jsme, jak už tento mariánský ráz portugalských dějin byl prozřetelností přípravou na zjevení Matky Boží ve Fatimě v roce 1917. Vedle této přípravy, kterou můžeme označit za nepřímou, se však vzhledem k Fatimě setkáváme také a především s přípravou Boží prozřetelnosti, již můžeme nazvat přímou. Jako fatimské zjevení obsahuje prorocství, která se potom naplnila, tak i ono samo bylo nejprve předmětem předchozích prorocství.

Vložení invokace „Královno míru, oroduj za nás“ do loretánských litanii⁽¹⁾

Máme-li alespoň krátce probrat něco z toho, co Fatimu připravovalo, můžeme zde nejprve zmínit to, co zjevení Panny Marie předcházelo bezprostředně: Papež Benedikt XV. uprostřed první světové války, „Velké války“, která zabijela a ničila tolik a tolik lidí, měst a obcí, vícekrát usiloval o mír, ale jeho výzvam nebylo vládci tohoto světa – s výjimkou našeho císaře bl. Karla – nasloucháno. Takto odstrčen



Socha Panny Marie, Královny míru, v bazilice Santa Maria Maggiore v Římě

a nenaslouchán se papež obrátil o pomoc k nebi: dne 5. května 1917 vyzval Matku Boží o mír a nařídil, aby se do loretánských litanii vložila prosba: *Regina pacis, ora pro nobis!* (Královno míru, oroduj za nás!)⁽²⁾ Dodnes to připomíná socha Panny Marie, Královny míru, kterou tento papež nechal umístit do baziliky Santa Maria Maggiore v Římě. A Panna Maria hned odpověděla: o osm dní později, dne 13. května 1917, se poprvé zjevila ve Fatimě.

Naděje sv. Pia X. v roce 1904⁽³⁾

Pokud postupujeme časově dozadu, je třeba se zastavit u roku 1904, kdy sv. papež Pius X. dne 2. února u příležitosti 50. výročí vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie vydává svou encykliku *Ad diem illum*,⁽⁴⁾ a pak u roku 1854, tedy u roku samotného vyhlášení dogmatu bl. papežem Piem IX. Blahoslavený Pius IX. vkládal do tohoto dogmatického vyhlášení velké naděje vzhledem k obnově Církve a světa.⁽⁵⁾ Zdá se, jako by se tyto naděje nenaplnily. Svatý Pius X. na tyto námitky ve své encyklice reaguje a na základě mnohého dobra uděleného Církvi v uplynulých padesáti letech – mimo jiné uvádí zjevení Panny Marie v Lurdech – ukazuje na to, že to není pravda. Nicméně na závěr vyjadřuje naději, že se blíží hodina Mariina vítězství nad ďáblem.⁽⁶⁾ Jak nevidět ve fatimském zjevení, k němuž došlo o třináct let později, určité splnění této naděje?

Královna Mafalda a její duchovní dcera Fatima-Oureana⁽⁷⁾

Nakonec se musíme vrátit o celá staletí zpátky, do XIV. a XV. století, respektive až do XII. století. Obojí návrat zpět je spojen se savojským rodem, který se v XIX. století stane vládnoucím královským rodem v Itálii (ovšem za cenu zrady svého tradičního úzkého spojení s katolickou církví, jež podle prorocství sv. Jana Boska vedla k tomu, že savojský rod ve čtvrté generaci o italský královský trůn přišel)⁽⁸⁾.

Události XII. století vysvětlují původ jména místa budoucího zjevení Panny

Marie. V tomto dávném příběhu se skutečnosti historicky doložené mísí s legendami.⁽⁹⁾ Avšak moderní historická věda, méně pozitivistická než v minulých dobách, uznává, že legendy nemusejí být nutně jen něčím zcela vybájeným, ale že svým způsobem také podávají něco z historické pravdy. Legenda tedy vypráví, že Don Gonçalo Hermígues, statečný vojévůdce prvního portugalského krále Alfonsa I., který byl pro své úspěchy v boji s muslimy nazýván *Matamoros* („Zabiják Maurů“), zjail spolu s ostatními muslimskými zajatci Fatimu, dceru velitele. Její krása ho okouzila natolik, že si ji toužil vzít na ženu. Král to povolil za podmínky, že to Fatima bude chtít a že se nechá pokřtít, s čímž ona souhlasila. Křesťanské výchovy dívky se ujala samotná královna Mafalda (asi 1125–1157), dcera savojského hraběte Amadea III. Křižáka,⁽¹⁰⁾ s kterou se Alfons I. oženil v roce 1145 nebo 1146.⁽¹¹⁾

Tradice praví, že tato zbožná královna toužila postavit chrám ke cti Matky Boží. Povolala proto k sobě opata z cisterciáckého opatství Alcobaça a předala mu tajně své šperky, které si přivezla za Savojska: žádala ho, aby je výhodně prodal a za utržené peníze nechal postavit mariánský kostel na místě, které sama vybrala a jež bylo vzdálené šest mil od Alcobaçy, totiž na místě dnešní Fatimy. Kostel byl postaven, a protože ještě zbývaly peníze, nechala královna v roce 1154 vybudovat vedle něho i malý cisterciácký klášter – převorství Alcobaçy.

Dobrá královna Mafalda tudíž vzdělávala ve víře dívku Fatimu, která přijala nové křesťanské jméno Oureana. A Fatima-Oureana se stala tak milovanou duchovní dcerou Mafaldy, že jí královna v odkazu po své smrti dne 4. listopadu 1157 svěřila péči o svůj milovaný mariánský kostelík. Sama se v něm nechala pohřbit, i když pro ni její královský manžel nechal připravit nádherný hrob v klášteře sv. Kříže v Coimbre.

Fatima-Oureana svou dobroditelku dlouho nepřezila a k velkému žalu svého manžela Gonçala zemřela v mladém věku. Ten se po její smrti stal cisterciáckým mnichem v opatství Alcobaça a poté v jeho převorství u Mafaldina kostelíka. Nechal sem přenést i tělo své milované ženy. Tak Fatima-Oureana spočinula vedle své

drahé učitelky ve víře, jak by to měl připomínat i jeden starobylý kámen s latinským nápisem.⁽¹²⁾ Její původní muslimské jméno se pak stalo jménem vesnice s mariánským kostelíkem, zatímco její křesťanské jméno dalo vzniknout jménu blízkého tamějšího města Vila Nova de Ourém.



Fatima, bazilika Panny Marie Růžencové

Je otázkou, kde se mariánský kostel královny Mafaldy nacházel. I když se můžeme setkat s tvrzením, že stál na místě zjevení Panny Marie v údolí Cova da Iria, kde byla v letech 1928–1953 vybudována monumentální bazilika Panny Marie Fatimské,⁽¹³⁾ jistě tomu tak není. Mohlo by se však jednat o nynější farní chrám v samotné vesnici Fatima. Podle jedné biskupské listiny se Fatima v roce 1568 stala farností pod ochranou Radostné Panny Marie (*Nossa Senhora dos Prazeres*).⁽¹⁴⁾ I známý fatimolog, toulouský kanovník Casimir Barthas (1884–1973), píše o převorství a kostelíku ve Fatimě: „Klášter přetrvál až do XVI. století, z kaple, stojící dodnes, se po různých proměnách stal současný farní kostel.“⁽¹⁵⁾

Ještě bude dobré zastavit se u jedné myšlenky, kterou v souvislosti s původním jménem dívky rozvíjí ctih. Fulton J. Sheen (1895–1979), známý americký biskup, kazatel a spisovatel.⁽¹⁶⁾ Fatima bylo jméno nejoblíbenější Mohamedovy dcery, která je v islámu druhou nejuctívanější ženou. Tou první je Panna Maria. Tato úcta muslimů k svaté Panně a obrácení dívky nesoucí jméno Mohamedovy dcery, jež se pak stalo jménem místa, které si Matka Boží vybrala za místo svého zjevení, je pro našeho autora zárukou a znamením obráče-

ní muslimů: „Protože z nebe se nikdy nic neděje jinak, než že jsou všechny detaily v souladu, věřím, že si blahoslavená Panna vybrala být známa jako »Panna Maria Fatimská« jako příslib a znamení naděje pro muslimský lid a jako ujištění, že on, který jí prokazuje tolik úcty, jednoho dne přijme i jejího božského Syna.“⁽¹⁷⁾

Prorocství sestry Filipy Savojské v roce 1454⁽¹⁸⁾

Události XIV. a XV. století se týkají Mafaldiných potomků, hraběte Filipa II. Savojsko-Achajského a jeho dcery Filip II. byl dne 20. prosince 1368 na základě rodinného spiknutí odsouzen k smrti a uvržen do ledového jezera. Na přímluvu bl. Humberta III. Savojského (bratra královny Mafaldy; 1136–1188),⁽¹⁹⁾ kterého velmi ctil a jehož medailku nosil neustále s sebou, se však zázračně zachránil. Skrýval pak svou totožnost a jako bratr Bohumír del Balzo⁽²⁰⁾ putoval nejprve na hrob bl. Humberta v cisterciáckém opatství Hautecombe ve Francii a pak po různých mariánských svatyních Francie, Švýcarska, Španělska a Portugalska. Navštívil také mariánský kostelík v portugalské Fatimě a uctil zde hrob své vznešené příbuzné a její duchovní dcery.

Filip II. měl dceru Humbertu, která se narodila v době jeho odsouzení a jež později spolu se svou matkou vstoupila do kláštera sv. Kateřiny Alexandrijské v Albě. Vstoupila sem pod cizím jménem – dei Storgi –, aby se vyhnula pronásledování a vnucovanému sňatku. Na počest svého otce přijala jméno Filipa⁽²¹⁾ a nepřestávala se modlit za jeho věčnou spásu.

Filip II. se nakonec vrátil do své vlasti, kde dne 10. prosince 1418 v kostele sv. Františka v Pinerolo umřel. Těsně před svou smrtí odhalil svou totožnost své neteři, bl. Markétě Savojské (1390–1464).⁽²²⁾ Odevzdal jí také medailku s bl. Humbertem Savojským, aby ji předala jeho dceři, pokud ji nalezne. Blahoslavená Markéta se později stala dominikánkou a založila v Albě nový klášter sv. Marie Magdalény. Protože znala svatost sestry Filipy (trebaže zatím nevěděla, že je její příbuznou), obrátila se na papeže Mikuláše V., aby dal souhlas s jejím přechodem do nového kláštera. Papež tak učinil svou bulou ze dne 16. ledna 1448. Sestra Filipa se tedy stala mniškou v klášteře sv. Ma-

rie Magdalény a podle přání bl. Markéty se zde ujala duchovního vedení sester.

Dne 16. října 1454 sestra Filipa umírala. V agónii přijala viaticum a poté upadla do extáze, kdy viděla Pannu Marii, sv. Dominika, sv. Kateřinu Sienskou, bl. Humberta Savojského⁽²³⁾ a opata Viléma III. Savojského a hovořila s nimi. Tehdy v přítomnosti bl. Markéty, sester a kněze odhalila svou skrývanou totožnost dcery Filipa II. a především na základě vidění hovořila o budoucích osudech savojského domu, o strašných válkách a zvláště „o jistě obluď z Východu, soužení lidstva [narážka na rudou šelmu komunismu], která však bude zabita Pannou Marií Růžencovou z Fatimy, pokud jí lidé budou s velkým pokáním vzývat.“⁽²⁴⁾ Po těchto prorockých slovech bl. Markéta pověděla sestře Filipě o svaté smrti jejího otce, za jehož spásu se tato sestra tolik modlila, zavěsila jí na krk otcovu medailku a ona v jejím náručí zemřela.

Poznámky:

- (1) Srov. Santiago Cantera Montenegro: «Dimensión social de la Realeza Mariana: Benedicto XV y Santa María, „Reina de la Paz“». *Verbo*, č. 447–448 (2006), s. 609–620; Giacobbe Elia: *Il segreto di Fatima: Salvati da una profezia*. Milano: Sugarco, 2011, s. 24–26.
- (2) Srov. Benedikt XV.: «List II 27 aprile 1915 kard. Pietru Gasparri mu o neustálém vyprošování míru od Ježíše Krista na přímluvu jeho nejsvětější Rodičky Marie» (5. 5. 1917). *Acta Apostolicae Sedis* [= AAS], 9 (1917), s. 265–267 [zvláště s. 266].
- (3) Srov. Manuel Fernando Silva: *Pastorinhos de Fátima*. 3. a ed. Prior Velho: Paulinas, 2017, s. 401–402 (čes. vyd.: *Pasáči z Fatimy*. Přel. Alena Režná. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2012 [Osudy, 41], s. 332–334).
- (4) Srov. *Acta Sanctae Sedis*, 36 (1903–1904), s. 449–462.
- (5) Je to patrné z jeho dogmatické buly *Ineffabilis Deus*. In: *Pii IX P. M. Acta*. Pars I/1. Romae: Typographia Bonarum Artium, 1854, s. 597–619 (čes. vyd.: Přel. Ctirad Václav Pospíšil. In: Týž [ed.]: *Nanebevzetí Bohorodičky ve světle dokumentů magisteria*. Olomouc: Matice cyrilometodějská, 2000, s. 21–42), zvláště z jejího závěru (srov. tamtéž, s. 616–618 [čes. vyd.: s. 40–42]).
- (6) Srov. *Acta Sanctae Sedis*, 36 (1903–1904), s. 450–451, 461–462.
- (7) Srov. Ave Maria di S. Domingo [= Lucia Mantello]: *Margherita di Savoia-Acaia sul trono di Cristo*. Napoli: Libreria Internazionale Treves, 1954, s. 129–135 (dílo je psáno lite-

rárním stylem a s literární obrazovností); Renato Riparbelli: *I Savoia sul trono di Cristo*. Montpellier: Association Internationale Reine Hélène – Commissions Historique et Spiritualité, 1994, «Margherita di Savoia-Acaia, Beata», s. 84–125 [zvláště s. 97–103]; Casimir Barthas: *La Virgen de Fátima*. 13. ed. Madrid: Rialp, 2009, «La leyenda de Fátima-Oureana», s. 350–351; Cristina Siccardi: *Fatima e la Passione della Chiesa*. Milano: Sugarco, 2012, «2. Casa Savoia attendeva Fatima», s. 38–58 [zvláště s. 46–50]; Monica Mariangela Di Domenico: *I Savoia e Fatima: Le profezie dei santi sul regno d'Italia*. 3. ed. [B. m.]: Ilmiolibro, 2015; Cristina Siccardi: *Casa Savoia e la Chiesa: Una grande, millenaria Storia Europea*. Milano: Sugarco, 2020, «6. Le origini sabaude di Fatima», s. 109–115 [zvláště s. 109–110, 113–114].

- (8) Srov. Cristina Siccardi: *Don Bosco mistico: Una vita tra cielo e terra*. Torino: La Fontana di Siloe, 2013, s. 314; Táž: *Casa Savoia e la Chiesa*, s. 302–303.
- (9) Srov. Alessandro Vanoli: «Sulle tracce di Fatima: la figlia di Maometto e la schiava convertita», <https://www.pressreader.com/Italy/la-lettura/20170115/282123521204948> (zveřejněno 15. 1. 2017, cit. 27. 4. 2023).
- (10) Byl tak nazýván pro svou účast na křížových válkách.
- (11) Srov. také Daniel Ribeiro: «D. Mafalda de Sabóia: uma Rainha no Baixo Tâmega», <https://www.amarantemagazine.pt/sociedade-e-cultura/d-mafalda-de-saboa-uma-rainha-no-baixo-tamega/> (zveřejněno 30. 10. 2020, cit. 27. 4. 2023).
- (12) Uvedeno in: Ave Maria di S. Domingo: *Margherita di Savoia-Acaia*, s. 129; M. M. Di Domenico: *I Savoia e Fatima*, s. 18. Jeho existence je však velmi nejistá.
- (13) Srov. Ave Maria di S. Domingo: *Margherita di Savoia-Acaia*, s. 122–123; R. Riparbelli: *I Savoia sul trono di Cristo*, s. 102–103; C. Siccardi: *Fatima e la Passione della Chiesa*, s. 50; Táž: *Casa Savoia e la Chiesa*, s. 114.
- (14) Srov. A. Vanoli: «Sulle tracce di Fatima...».
- (15) *La Virgen de Fátima*, s. 351: „El convento subsistió hasta el siglo XVI; la capilla, todavía en pie, ha venido a ser, a través de varias transformaciones, la iglesia parroquial actual.“
- (16) Srov. *The World's First Love*. San Francisco: Ignatius Press, 1996 [1. vyd.: 1952], «17. Mary and the Moslems», s. 200–204.
- (17) Tamtéž, s. 203: „Since nothing ever happens out of Heaven except with a fitness of all details, I believe that the Blessed Virgin chose to be known as «Our Lady of Fatima» as a pledge and a sign of hope to the Moslem people and as an assurance that they, who show her so much respect, will one day accept her Divine Son, too.“
- (18) Základními prameny o těchto mimořádných událostech jsou tři dokumenty naleze-

né v archivu kláštera dominikánských mních v Albě dne 19. srpna 1999: první dokument je z roku 1655, druhý z roku 1640 a poslední z roku 1923. Všechny tři (znovu)znamenávají zprávy dřívějšího data. Srov. jejich edici: M. A. [gostina] (a cura di): «Alba, 16 ottobre 1454, Monastero di S. Maria Maddalena: Un' anteprima del Messaggio di Fatima?». *Il Cervo della Beata Margherita di Savoia*, 48, č. 2 (2000), s. 7–14. Srov. také Ave Maria di S. Domingo: *Margherita di Savoia-Acaia*, s. 31–36, 61–66, 116–129, 135–141, 192–195, 217–225; R. Riparbelli: *I Savoia sul trono di Cristo*, s. 87–97; Luis Dufour: «I Savoia e Fatima: una storia comune?». *Radici Cristiane*, 2, č. 15 (2006), s. 50–53; C. Siccardi: *Fatima e la Passione della Chiesa*, s. 38–58; Renzo Allegri: «Nel 1454 vide i miracoli di Fatima». „Chi“, č. 48 (2000), <http://www.escatologia.biz/chinumero48.htm> (zveřejněno 29. 11. 2000, cit. 27. 4. 2023); Týž: «La suora che vedeva il futuro». „Chi“, č. 49 (2000), <http://www.escatologia.biz/chinumero49.htm> (zveřejněno 6. 12. 2000, cit. 27. 4. 2023); M. M. Di Domenico: *I Savoia e Fatima*; C. Siccardi: *Casa Savoia e la Chiesa*, s. 110–115.

- (19) O bl. Humbertovi srov. R. Riparbelli: *I Savoia sul trono di Cristo*, «Umberto III di Savoia, Beato», s. 10–34; C. Siccardi: *Casa Savoia e la Chiesa*, «5. Umberto III, il primo beato della dinastia», s. 103–108.

(20) V italštině *Goffredo del Balzo*. Příjmení si dal podle své matky Sibyly del Balzo.

(21) V italštině *Filippina*.

(22) O bl. Markétě Savojské srov. Ave Maria di S. Domingo: *Margherita di Savoia-Acaia*; R. Riparbelli: *I Savoia sul trono di Cristo*, s. 105–125; Libor Rösner: «Blahoslavená Markéta Savojská». *Světlo*, 28, č. 47 (2020), s. 4–5; C. Siccardi: *Casa Savoia e la Chiesa*, «12. Margherita la „Grande“, fra storia e spiritualità domenicana», s. 161–168.

(23) Vilém III. Savojský († 1326) byl v letech 1310–1325 opatem *Sacra di San Michele*, kláštera u významné svatyně sv. archanděla Michaela, v údolí Val Susa.

(24) Podle dokumentu z roku 1640. In: Suor M. A. [gostina] (a cura di): «Alba, 16 ottobre 1454...», s. 11: „[...] di un certo mostro d'Horiente, tribulatione dell' Humanità, ma che sarebbe ucciso dalla Madonna del S. Rosario de Phatima, se tutti li huomini l'havessero invocata con penitentia grande.“ Dokument z roku 1655 se vyjadřuje podobně: *tamtéž*, s. 9: „[...] Satanasso farà una guerra terribile ma perderà perché la Vergine SS.ma Madre di Dio e del SS.mo Rosario di Fatima «più forte di ogni esercito schierato a battaglia» lo vincerà per sempre.“ („[...] Satan způsobí hroznou válku, ale prohraje, protože nejsvětější Panna, Matka Boží a nejsvětějšího růžence z Fatimy, «silnější než každý šik seřazený k boji», ho porazí navždy.“)



DON GOBBI - ŽIVOT A DÍLO FARÁŘ CELÉHO SVĚTA ZAKLADATEL MARIÁNSKÉHO KNĚŽSKÉHO Hnutí

Mariadele Tavazzi

Z itaštiny přeložil P. Lubor Dobeš

Předmluva kardinál Ivan Dias

Úvod Otec Serafino Tognetti

První životopis zakladatele Mariánského kněžského hnutí (MKH), italského kněze Dona Stefana Gobbiho (1930–2011). Autorka předkládá portrét obyčejného člověka s mimořádnou vírou a hlubokou mariánskou úctou intenzivně prožívanou od dětství. Zdá se nemožným, že si Panna Maria zvolila tak „malou“, horkokrevnou i pokornou osobu pro tak grandiózní dílo, které se rozšířilo bez nějakého lidského úsilí do celého světa. Posláním Dona Gobbiho bylo čist poselství Fatimy v promluvhách Panny Marie v srdci (lokuce) a účinně je uvádět v život v katolické církvi. „Časy předpovězené Pannou Marií jsou tyto,“ tvrdil rozhodně. A apoštolové těchto časů, kteří mají uvést lidstvo k triumfu Neposkvrněného Srdce předpovězenému ve Fatimě, jsou kněží oddaní Panně Marii, kteří se jí zasvěcují; kněží s růžencem v ruce, s dětským srdcem a s vyzkoušenou vírou, ale i společenství laiků. Kniha obsahuje i homilie ve Fatimě, dopisy a svědectví, obrazovou přílohu, základní informace o vzniku a rozvoji MKH a úkony zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, životní osudy a přehled cest ve službě MKH i stručnou chronologii života Dona Gobbiho.

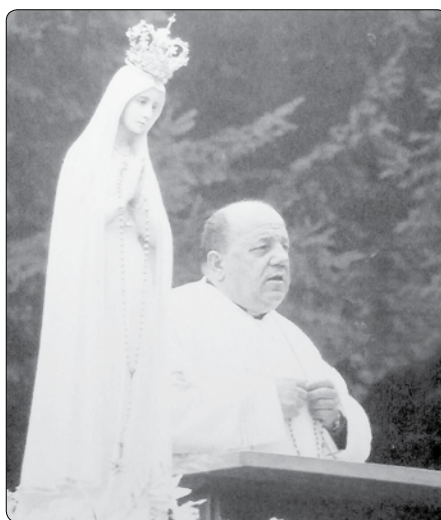
Matice cyrilometodějská s. r. o.

*Brož., A5, 224 stran + 20 stran
barevné obrazové přílohy, 269 Kč*

*Kontakt pro objednávku
najdete na str. 16.*

Rozsvěcovat světlo

Jednou v noci ve staré bazilice v Assisi se sv. Josef z Kopertina (1603–1663) modlil u hrobu sv. Františka. Náhle slyšel, jak někdo prudce otevřel dveře, a viděl vejít muže. Ten muž kráčet velmi rachtově a jeho chodidla vypadala jako obalená železem a řetězy. Josef si ho podrobně prohlížel. Všiml si, že jak se muž blížil, světla lamp zhasínala jedno po druhém, jak kolem nich procházel, dokud všechna postupně nezhasla, a vetřelec zůstal stát vedle



něj v naprosté temnotě. Nato ďábel, protože to byl on, Josefa zuřivě napadl, hodil s ním o zem a pokusil se ho uskrtnit. Avšak Josef zavolal sv. Františka a tu ho uviděl, jak vychází ze svého hrobu. Avšak František nešel chytit ďábla. Místo toho rozsvítil malou svíčkou lampy jednu po druhé. A ve třpytu těchto světel zlý satan

najednou zmizel. Pro sv. Josefa nebylo tajemstvím, že je to právě světlo, které ho porazí. (Sv. Josef z Copertina, podle otce Angela Pastrovicchi)

Ďáblovy svody se dnes stávají velice úskočnými a nebezpečnými a úspěšně klamou téměř každého člověka. V poselství Panny Marie Donu Gobbimu z 4. 7. 1986 se píše: „Žijete v době, kdy je mnoho lidí nakaženo bludem a opouštějí cestu pravé víry... Hledíte-li na mé Neposkvrněné Srdce a necháváte-li do sebe proniknout paprsek mého světla, dostanete dar moudrosti a budete přitahováni krásou pravdy, kterou vám zjevil Ježíš. Denním pokrmem vašeho ducha bude jen slovo Boží. Milujte ho, hleďte ho, braňte ho, žijte ho! A tak, zatímco se šíří velký odpad (od víry), budete kráčet v radosti a útěše a zůstanete v pravdě evangelia.“

Ptám-li se spolubratří kněží, zda jim v kostele ubýlo lidí, tak vesměs odpovídají, že ano. Epidemie covid-19 k tomu jistě také neblaze přispěla. Situace vůbec není dobrá, a proto nám Panna Maria nabízí v této době své Neposkvrněné Srdce jako útočiště a osvěcuje nás světlem pravdy. Lidé, kteří pravidelně meditují slovo Boží, osvěceni světlem moudrosti, v něm nacházejí hlubší smysl, tak jako tomu bylo v případě komořího kandaky, etiopské královny (srov. Sk 8,26–40). Komoří byl eunuch, proto se nemohl stát právoplatným členem Izraele, ale byl ctitelem Zákona, a když se vracel z pouti z Jeruzaléma a četl si proroka Izaiáše, tu se k němu přidal jáhen Filip a všechno mu vysvětlilo-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

jednou smrt za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás smířil s Bohem. Byl sice usmrčen podle těla, ale podle ducha dostal nový život.

Evangelium - Jan 14,15-21

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání. A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Pomocníka, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy. Svět ho nemůže přijmout, protože ho nevi-

dí a nezná. Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás. Nenechám vás sirotky, zase k vám přijdu. Ještě krátký čas, a svět mě už neuvidí, ale vy mě zas uvidíte, protože já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně jako já ve vás. Kdo má moje přikázání a je zachovává, ten mě miluje, a kdo mě miluje, toho bude milovat můj Otec, a také já ho budu milovat a dám se mu poznat.“

Modlitební tažení za český národ

val v křesťanském smyslu. Pak měly události rychlý spád: nález vody, vyznání víry Ježíše jako Spasitele, křest a zmizení Filipa. Byl to tajemný Boží zásah a Duch Svátý si použil jako nástroje jáhna Filipa. Filipova horlivost je i pro nás příkladem, že navzdory všeobecnému odpadu od víry nemáme polevovat v modlitbách, v meditaci Písma a v šíření radostné zvěsti, a tak jako jáhen Filip „se připojit k tomu vozu“, kde sedí pohan. Tolika lidem dneška je třeba otevřít smysl Písma, aby se jim stalo světlem, před kterým ďábel utíká. Boží slovo je veliký orel z Apokalypsy (srov. Zj 12,14) a dvě křídla orla je slovo Boží přijaté vírou a žité milostí a láskou, jak vysvětluje Panna Maria Donu Gobbimu v poselství z 6. 5. 1989 *Dvě křídla velikého orla*. Tato dvě křídla nám pomáhají povznést se nad přívaly vod, které se valí tímto světem.

A pak je tu povzbuzující slovo Matky Boží v knize *Kněžím, přemilým synům Panny Marie*. Jsou určitá kritéria, která nám mohou pomoci k hlubšímu pochopení „*Modré knihy*“ a k rozlišování. V úvodu k *Modré knize* čteme, že hlavním kritériem pravosti je to, že to, co přichází od Boha, přináší hluboký pocit pokoje, probouzí v lidech pokoru, důvěru, pomáhá postupně se osvobozovat od zla a vede k dobrému životu podle pravdy a to vytrvale. Slovo z nebes respektuje osobní svobodu, není násilné jako u sektářů a působí vyrovnanost, klid a rozvahu. Navíc pro nás pro katolíky existuje možnost rozeznat pravost určitého slova, které k nám přichází tehdy, když to slovo srovnáme s Božím zjevením, které je v Církvi zbožně opatrováno a neomylně vykládáno učitelským úřadem Církve. Tedy tato poselství Panny Marie se musí číst i prožívat v souvislosti s katolickým učením. Proto mají cizojazyčná vydání *Modré knihy* několikrát imprimatur⁽¹⁾. Více o tomto tématu najdete v životopise Dona Stefana Gobbiho od italské autorky Mariadele Tavazzi: *DON GOBBI – ŽIVOT A DÍLO – FARÁŘ CELÉHO SVĚTA*, v kapitole *Modrá kniha* na str. 125.

Poznámky:

⁽¹⁾ Imprimatur je církevní dovolení vytisknout knihu náboženského obsahu. Dovolení uděluje místní ordinář (biskup) a má být zárukou, že kniha odpovídá církevnímu pojetí a učení.

V listopadu 2008 jsme vyzvali čtenáře Světla a Matičního zpravodaje, abychom se všichni spojili k modlitebnímu tažení za český národ pod praporem sv. Václava, Pražského Jezulátka a všech českých kandidátů na svatořečení. Na webových stránkách modlitba.maticecm.cz byl zveřejněn úmysl modlitebního tažení i seznam lidí, kteří se po půlhodinách nepřetržitě modlí. Mnoho se jich modlí i mimo časový harmonogram. Touto cestou bychom chtěli všem těmto modlitebníkům poděkovat za jejich vytrvalost, zvláště těm, kteří navíc nesou obtíže spojené s modlitbou v náročnou denní či noční dobu, kdy většina lidí už odpočívá. Pán Bůh zaplať za vaše oběti, posty, mše svaté, svatá přijímání, kající pobožnosti a večeraďla na tento úmysl.

Za všechny modlitebníky, jejich rodiny a na jejich úmysl bude sloužena mše svatá 5. července 2023 v 10.30 hodin v poutním kostele v Zašové.

Prosíme ty, kteří se modlili a již se z nějakých důvodů modlit nemohou, aby nám tuto změnu ohlásili. Na výše uvedených webových stránkách si můžete ověřit aktuální seznam modlitebníků. I přes stále projevy zla v naší zemi i na celém světě, přes mnoho bolestí a odpadů od Boha věříme, že Bůh slyší modlitby zbožných a pokorných srdcí. Vytrvejme tedy ve svém modlitebním úsilí!

Redakce Světla



POZVÁNKY Z DIECÉZNÍHO CENTRA PRO SENIORY HRADEC KRÁLOVÉ

Pobyt pro prarodiče s vnoučaty

Srdečně zveme na oblíbený prázdninový pobyt pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt (pro prarodiče, rodiče a děti) v Janských Lázních v Krkonoších. Program obsahuje společné hry, tvořivé dílny, výlety, setkání se zajímavými hosty, duchovní zastavení a mnohem víc. Termín: 19. – 26. 8. 2023. Uzávěrka přihlášek: 27. 6. 2023.



Poutně-poznávací zájezd do rakouského Tyrolska

Vydejte se s námi pohodově poznávat krásy malebného tyrolského údolí Wildschönau a okolí nádherného jezera Achensee. Na programu bude také návštěva poutních míst, nejmenšího rakouského městečka Rattenberg (rodiště sv. Notburgy), putování po tyrolské svatojakubské cestě, nově koupání v termálech a mnohem víc. Odjedy z mnoha míst ČR. Pouze jeden (krátký) noční přejezd. Jedná se o náš nejoblíbenější zájezd, který pořádáme již počtvrté. Termín: 2. – 8. 9. 2023. Přihlašování právě probíhá. Doporučujeme hlásit se co nejdříve.

Pobyt pro manžele 55+

Srdečně zveme manžele ve věku 55+ na pobyt do Janských Lázní v Krkonoších pod vedením zkušených lektorů Marie a Pavla Klimešových a dalších přednášejících. Termín: 4. – 7. 9. 2023. Uzávěrka přihlášek: 27. 6. 2023.

Poutně-poznávací a odpočinkový zájezd do Maďarska

Vydejte se s námi na poutně-poznávací a relaxační zájezd do Maďarska. Společně navštívíme okolí Balatonu, Szombathely (rodiště sv. Martina), Zalavár (místo, kde se na své cestě do Říma zastavili sv. Cyril a Metoděj), hlavní město Budapešť, vykoupe se v termálním jezeře v Hevizu, ochutnáme místní vína... Termín: 14.–19. 9. 2023. Přihlašování již probíhá. Doporučujeme hlásit se co nejdříve.

Přihlášky a informace:

Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové • tel.: 495 063 661 nebo 737 215 328 nebo 734 435 360 • e-mail: dcs@bihk.cz • web: www.simeon.cz.

Potřebujeme vzory

Kathrin Hofmannová ze švýcarského města St. Gallen je podnikatelkou a v jejím životě se všechno točí kolem práce. Kdo dnes potká tuto laskavou, atraktivní Švýcarku, netuší, jakou životní proměnou si prošla, když před třinácti lety⁽¹⁾ při slavnosti biřmování dospělých jako protestantka konvertovala do katolické církve. Svědectví jedné věřící přítelkyně pomohlo Kathrin vědomě vstoupit do světa katolické víry.

Kurzem italštiny v St. Gallen se v srpnu 2005 nečekaně začalo duchovní dobrodružství, které výjimečným způsobem spojilo dvě kamarádky a přivedlo je až do Říma. Corinne Lautenschlagerová, přesvědčená a radostná katolička, a Kathrin Hofmannová, protestantka, rozvedená matka dvou dětí z civilního svazku s tureckým muslimem, za něhož se vdala ještě jako velmi mladá. Mnoho dramatických situací v Kathrinině životě, až po únos jejich dětí do Turecka s marnými pokusy získat je zpět, bylo příčinou dlouhých let obrovského utrpení, dokud se pomalu nezačalo všechno obracet v dobré: „Když se zpětně dívám na svůj dosavadní život,“ vypráví Kathrin, „vidím, jak mnoho malých částí skládačky zapadlo do sebe a vytvořilo konečný obraz. Navzdory velmi smutným momentům mělo všechno svůj smysl. Bůh má vždy na všechno to nejlepší řešení! Musíme mu jen dětsky důvěřovat.“

Tehdy, před šestnácti lety, se mezi oběma mladými ženami začalo utužovat stále větší přátelství. Po hodinách italštiny obvykle živě diskutovaly u kávy, přičemž jejich rozhovory se čím dále tím více soustředovaly na katolickou víru, o níž se Kathrin začala dychtivě zajímat. To, co si přitom tak horlivě zapisovala, již nemělo nic společného s italskými slovíčky, byly to spíše modlitby, jako např. *Zdravas, Maria*, anebo fatimská modlitba „Ó, Ježíši, odpusť nám naše hříchy...“ Kathrin vzpomíná: „Corinne, která už vlastně italsky hovořila dobře, mě přitahovala svojí radostí. Lehce se mi s ní hovořilo o Bohu a já, začínající čtyřicátnice, jsem skrze ni stále více vstupovala do katolického prostředí. V neděli mě Corinne vzala na mši svatou, vysvětlila mi její průběh a podle okolností, kupříkladu když byl nějaký svátek, jsem se dozvěděla něco o Panně Marii či svatých. Sakrální prostory, liturgie, kázání, to všechno mě hned oslovilo. Přitom jsem s nostal-



Kathrin a Marco ve svatební den

gií vzpomínala na svoji babičku, katoličku, která se z lásky k našemu dědečkovi stala evangeličkou.“

Kathrin se modlitby, zapsané při kávě, rychle naučila nazpaměť a nedělní mše svaté se pro ni staly pravidelným bodem programu každého týdne. Cokoliv tyto dvě kamarádky podnikly, vždy to bylo doprovázeno podnětným duchovním rozhovorem, což je stále více vedlo do větší hloubky. „Všechno se to vyvíjelo zcela přirozeně,“ pokračuje Kathrin. „Následovala společná duchovní cvičení, a časem dokonce každodenní ranní mše svatá před započetím pracovního dne, až dokud se touha přistupovat i ke svátostem nestala ve mně stále naléhavější. Farář, jehož mše svaté jsme jako skupina mladých věřících pravidelně navštěvovali, nakonec pověřil moji přítelkyni Corinne, aby mě připravila na svátost biřmování. Mezitím podal na biskupství moji žádost o konverzi.“ K tomuto okruhu stejně smýšlejících přátel, kteří se navzájem podporovali ve víře, patřil také Marco, bývalý člen Papežské švýcarské gardy, který poznal Kathrin v roce 2007. S ním, jehož rodina je již po staletí katolická, mohla velice dobře rozmlouvat o duchovních věcech a z jeho vědomostí o víře profitovat během přípravy na biřmování. Ve svém nitru si Kathrin byla od začátku zcela jistá: Toto je ten pravý muž pro mne! Jemu dám jednou své ano navždy.



Kathrin (vlevo) se svojí přítelkyní Corinne

Protože Marco byl během téměř dvou let ve Švýcarské gardě úzce spojen s Vatikánem a také Kathrinina biřmovací kmotra Corinne měla osobní vztah k Římu (jako asistentka Rady evropských biskupských konferencí CCEE), bylo všechno jasné: Kde jinde, když ne ve Věčném městě by se měl konat Kathrinin velký den přestupu do katolické církve s biřmováním a prvním svatým přijímáním? Tak se mohl malý radostný okruh přátel ze Švýcarska 5. května 2008 v kapli Švýcarské gardy ve Vatikánu zúčastnit obřadu, během kterého biskup Karl Romer, misionář pocházející rovněž ze Švýcarska a působící v Brazílii, přijal šťastnou konvertitku do lůna matky Církve. Především pomazání křížem, udělení pečeti Ducha Svatého, tuto dvačtyřicetiletou ženu významně ovlivnilo: „V okamžiku biřmování mě přemohl pocit štěstí, hluboká radost, byl to vděčný návrat domů«. Marco ve své věrnosti katolické



Den po církevním sňatku s Markem, 7. října 2012, mohla Kathrin na náměstí Sv. Petra přijmout Ježíšovo Tělo z rukou papeže Benedikta XVI. Byl to nejkrásnější dárek k jejím 47. narozeninám.

církvi, jakož i Corinne s jejím radostně prožívaným vztahem k Bohu byli pro mne příklady a rozhodující měrou přispěli k mému přání konvertovat. Jejich nevítavý, střizlivý a upřímný způsob vydávání svědectví a odevzdávání víry - to všechno opakovaně dělá na mě dojem ještě i dnes. S důvěrou v dary Ducha Svatého se chci i já stát vzorem pro ostatní, být malým průvodcem při hledání správné cesty.“

*Z Vítězství Srdca 142/2021
přeložil a upravil -dd-*

Poznámky:

⁽¹⁾ Tyto časové údaje zůstaly autenticky ponechány podle originálního textu v roce 2021. [pozn. překl.]

Národního pochodu pro život se účastnily tisíce příznivců

Prahou 15. dubna prošel Národní pochod pro život organizovaný Hnutím pro život, na který dorazily zhruba 4 000 podporovatelů z celé České republiky. Akce se účastnili také někteří čeští a moravští biskupové.

Pochod proběhl pod záštitou Hlavního města Prahy a pražského zastupitele Jana Wolfa (KDU-ČSL). V čele průvodu šli policisté, bubeníci s kapele a účastníci s plachtou a heslem „Milá vládo, je to o prioritách. Na (třetích) dětech se neškrtá.“ Pochodu a následného happeningu na Václavském náměstí se zúčastnili i čeští a moravští biskupové: arcibiskup pražský Jan Graubner, jeho předchůdce Dominik kardinál Duka, českobudějovický biskup Vlastimil Kročil a pomocný olomoucký biskup Antonín Basler.

Na akci dorazili lidé z celé České republiky. Od 7.00 se konal happening pro mladé v centru Prahy, poté se v 11.00 konala mše svatá v katedrále sv. Víta na Pražském hradě a ve 14.30 byl zahájen Pochod pro život z Klárova, přes Národní třídu až na Václavské náměstí. Účastníci pochodu chtěli upozornit na to, že nejpočetnější skupinou podstupujících potrat jsou ženy, které už mají dvě děti a žijí ve funkčních vztazích. Důvody, proč nechťejí třetí dítě, jsou podle pořadatelů často finanční. V roce 2022 ženy v České re-

publice podstoupily asi 16 500 potratů. Počet dlouhodobě klesá, o deset let dříve jich bylo asi 23 000, za 20 let počet klesl téměř na polovinu.



I když byla akce předem ohlášená, poklidný pochod napadlo několik desítek odpůrců krátce po zahájení na pražském Klárově a v průběhu se opakovaně pokusili zablokovat cestu účastníkům. Podle policejního mluvčího na místě zasahovali policisté a členové antikonfliktního týmu proti desítkám odpůrců, čtyři osoby byly zadrženy.

Organizátoři už v pátek vyjádřili znepokojení z možných narušitelů akce. „Bezpečnostní složky nás upozornily, že několik zmatených narušitelů plánuje provokace s ruskými vlajkami a extremistickými slogany během Pochodu pro život. Je to ubohé. Kdyby raději pomohli alespoň jedné těhotné ženě, která chce dát svému dítěti šanci,“ napsali zástupci Hnutí pro život na svém facebookovém profilu.

Zdroj: www.cirkev.cz



Budme pastýři všech, nejen vyvolených

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

od Jana. Tak nám nabízí klíč ke svému působení ve světě: vydat sebe sama za hříšníky, být s námi solidární bez odstupu, v úplném sdílení života. Když mluví o svém poslání, řekne, že nepřišel, „aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život“ (Mk 10,45). Každý den po modlitbě věnuje Ježíš celý svůj den hlásání Božího království a věnuje ho lidem, zejména těm nejchudším a nejslabším, hříšníkům a nemocným (srov. Mk 1,32-39). To znamená, že Ježíš je v kontaktu s Otcem v modlitbě a pak je v kontaktu se všemi lidmi kvůli misii, katechezi, aby učil cestě do Božího království.

Chceme-li si jeho způsob života představit pomocí nějakého obrazu, není těžké ho najít: Ježíš nám ho sám nabízí, slyšeli jsme ho, jak o sobě mluví jako o dobrém pastýři, o tom, který - jak říká - „položí svůj život za ovce“ (Jan 10,11): to je Ježíš. Být pastýřem vlastně nebyla jen práce, která vyžadovala čas a velké nasazení, ale skutečný způsob života: žít čtyřicet hodin denně se stádem, doprovázet je na pastvu, spát mezi ovci, starat se o ty slabší. Jinými slovy, Ježíš pro nás nedělá jen něco, ale dává všechno, dává za nás svůj život. Jeho srdce je pastýřské (srov. Ez 34,15). On je naším pastýřem.

Pro shrnutí činnosti církve do jednoho slova se často používá termín „pastorace“. A abychom mohli hodnotit svou pastorační práci, musíme se srovnávat se vzorem, srovnávat se s Ježíšem, Ježíšem Dobrým pastýřem. Především se můžeme ptát sami sebe: Napodobujeme ho tím, že pijeme z pramenů modlitby, aby naše srdce bylo v souladu s jeho? Blízkost s ním je, jak to pojmenovává krásná kniha opata Chautarda, „duší veškerého apoštolátu“. Sám Ježíš dal svým učední-

kům jasně najevo: „Beze mne nemůžete dělat nic.“ (Jan 15,5) Když je člověk s Ježíšem, zjistí, že jeho pastýřské srdce vždy bije pro ty, kdo jsou ztraceni, zbloudili, vzdálení. A co ta naše? Jak často se u lidí, kteří jsou trochu náročni nebo kteří jsou pro nás trochu obtížní, setkáváme s postojem: „To je jeho problém, ať si poradí...“ Ale Ježíš to nikdy neřekl, nikdy. Šel za ním. Se všemi, se všemi vydědenci, s hříšníky. Byl obviněn z toho, že byl s hříšníky, protože právě jim přinesl Boží spásu.

Podobenství o ztracené ovci jsme slyšeli v 15. kapitole Lukášova evangelia (srov. v. 4-7). Ježíš také mluví o ztracené minci a marnotratném synovi. Chceme-li rozvíjet svou apoštolskou horlivost, měli bychom mít stále na paměti 15. kapitolu Lukášova evangelia. Čtete ji často, tam můžeme pochopit, co je to apoštolská horlivost. Zjišťujeme, že Bůh nestojí nad ohradou svých ovcí a nevyhrožuje jim, aby neodcházely. Naopak, když někdo vyjde ven a zbloudí, neopustí ji, ale hledá ji. Neříká: „Je pryč, její chyba, její věc!“ Pastýřské srdce reaguje jinak: pastýřské srdce trpí, pastýřské srdce riskuje. Trpí: ano, Bůh trpí pro ty, kdo odcházejí, a jak je oplakává, tím více je miluje. Hospodin trpí, když se vzdalujeme od jeho srdce. Trpí pro ty, kdo neznají krásu jeho lásky a vřelost jeho objetí. V reakci na toto utrpení se však neuzavírá, ale riskuje: opouští devadesát devět ovcí, které jsou v bezpečí, a vydává se pro tu jedinou, která chybí, a dělá tak něco riskantního, dokonce až iracionálního, ale v souladu se svým pastýřským srdcem, které má

soucit s těmi, kdo odešli: takový je Ježíš vždy - a když slyšíme, že někdo opustil církev, co na to říkáme? „Ať si poradí“, ne: Ježíš nás učí touze po těch, kdo odešli; Ježíš nemá hněv ani zášť, ale nezadržitelný soucit. Ježíš po nás touží - to je Boží horlivost.

A já se ptám sám sebe: Máme podobné pocity? Možná považujeme ty, kdo opustili stádo, za protivníky nebo nepřátele. „Dlouho jsem ho neviděl...“ - a někdo odpoví: „Není tu, odešel jinam, ztratil víru, čeká ho peklo...“, a my mlčíme. Když je potkáváme ve škole, v práci, v ulicích města, proč se raději nezamyslet nad tím, že máme krásnou příležitost svědčit jim o radosti Otce, který je miluje a nikdy na ně nezapomněl? Ne proto, abychom je pro-

selytovali, to ne! Ale abychom jim přinesli Otcovo slovo, abychom šli společně. Evangelizace není proselytismus: proselytismus je pohanská věc, která není ani náboženská, ani evangelní. Máme pro ně mít dobré slovo a máme tu čest a závazek být těmi, kdo toto slovo vysloví. Protože Slovo, Ježíš, nás o to žádá, abychom vždy přistupovali ke každému s otevřeným srdcem, protože i ON je takový. Možná, že už tak dlouho následujeme a milujeme Ježíše a nikdy jsme si nepoložili otázku, zda sdílíme jeho pocity, zda trpíme a riskujeme v souladu s Ježíšovým srdcem, s tímto pastýřským srdcem: budme blízko Ježíšovu pastýřskému srdci! Nejde o proselytismus, řekl jsem, aby se ostatní stali „našimi“, ne, to není křesťanské: jde o lásku, aby byli šťastnými Božími dětmi. Prosme v modlitbě o milost pastýřského srdce, otevřeného, aby bylo všem nablízku, aby přinášelo poselství o Bohu a také abychom pociťovali touhu po nich jako Kristus. Protože náš život bez této lásky, která trpí a riskuje, nejde dobře: pokud my křesťané nemáme tuto lásku, která trpí a riskuje, riskujeme, že budeme pást jen sami sebe. Byli bychom pastýři, kteří jsou pastýři jen sebe samých, místo aby byli pastýři stáda, byli bychom pečovateli o vyvolené, o sebe sama... Budme pastýři všech. Děkuji.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs
(Redakčně upraveno)



Ve dnech **30. 7. - 4. 8. 2023** se v **klášteře v Tuchoměřicích** koná **2. ročník LETNÍ ŠKOLY TOMÁŠE AKVINSKÉHO**. Pořadatelem je Česká dominikánská provincie ve spolupráci s nakladatelstvím Krystal OP. Jejím smyslem je společné studium nauky a textů svatého Tomáše vztahujících se k tématu Trojice a hledání jejich významu pro náš duchovní i praktický život. Náplní Letní školy jsou přednášky, workshopy, společná i individuální modlitba a čas pro setkávání a rozhovory.

Přihlášky a více informací na www.krystal.op.cz a lsta@op.cz.

Maminka Markéta (15)

Život matky Dona Boska

*Novým kaplanem
je starý kněz don Calosso*

V listopadu byla u nich „misie“, to znamená mimořádná kázání v Buttigliere, vesnici nedaleko Becchi. Mnoho lidí tam šlo naslouchat slavným kazatelům a šel také i Jeník. Večer se vracel domů s ostatními lidmi, kteří tam byli z Morialda a z Becchi. Byl tam také starý kněz (měl 70 let), který jenom před několika měsíci přijal úkol dělat kaplana v Morialdu. Chodil shrbený, ale chtěl doprovodit na kázání své ovečky. Jmenoval se Giovanni Melchiorre Calosso, vystudoval teologii a byl po mnoho let farářem v Bruinu.

Viděl tam tedy drobného chlapce s kučeravými vlasy, kterého ještě neznal. Jan se tehdy sotva vrátil ze statku Moglia; vlídně ho oslovil.

*Kronika napsaná v čase,
který byl ukraden spánku*

To, co teď tady budeme vyprávět, bylo napsáno Dominikem Ruffinem, velice mladým salesiánem, v roce 1863 (Don Bosco měl tehdy 43 let a don Ruffino 23 let). Spolu s dalšími salesiány si vzali za úkol zaznamenat všechno, co Don Bosco říkával. Je to „kronika psaná na úkor spánku, jazykem chudým, ale svěžím a bezprostředním“. Ruffino říká na prvním místě toto: „Tato slova pocházejí z úst samotného Dona Boska, vyprávěl nám je během rekreace.“ Ihned chápeme, že Don Bosco jim je nediktoval kvůli historii, ale vyprávěl to svým chlapcům: „Proběhly misie, zúčastnil jsem se jich. Při návratu mě potkal don Calosso, kaplan z Morialda. Když tehdy viděl drobného chlapce, jako jsem byl já, který nenosil čepici a měl neposlušné vlasy, nevěděl, co v té hlavě je, zavolal na mne a zeptal se mě:

»Z které vesnice pocházíš?«

»Jsem z Becchi.«

»Odkud jdeš?«

»Z kázání.«

»Aha, z kázání. Pochopil jsi mnohé?«

»Pochopil jsem všechno.«

»Ach, kdybys byl tak dobrý a řekl mi tři slova z kázání, dám ti tři soldy. Odvahu!«

»Z kterého chcete,« říkám mu, »z prvního nebo druhého?«

»Řekni mi z druhého.«

»Celé, nebo část?«

»Jenom tři slova.«

»Když tedy chcete nějakou část, vyloží vám to hned: Velice mě zasáhlo vyprávění o setkání duše s tělem, když se spolu spojily a šly k soudu, o hrůze, kterou pocítuje duše, když se spojí s odporným a ošklivým tělem...« Tak jsem to vyprávěl 10 minut.

Potom se don Calosso na mne upřeně díval, všichni lidé se zastavili kolem mne, a řekl mi:

»Přiď za mnou domů, něco ti budu muset říct,« a nechal mě.

Přišel jsem za panem kaplanem domů a on mi řekl:

»Teď potřebuji toto kázání napsat. Cítíš se, abys mi některé nadiktoval?«

»Ano, ale já neumím italská slova.«

»To nevadí.«

Nadiktoval jsem mu je celé. Ten kněz byl udiven mou pamětí... Nakonec mi řekl:

»Řekni své mamince, aby si přišla se mnou promluvit.«

Moje maminka tam přišla a on jí řekl: »Nevíte, že váš syn má zázračnou paměť. Je třeba, aby studoval.«

»Velice rád by studoval, ale jeho bratr to absolutně nechce.«

»To vůbec nevadí, pošlete ho ke mně, a já ho budu učit.«

Od příštího dne jsem začal k němu chodit, můj nevlastní bratr se rozčiloval. Chtěl, abych chodil pracovat. Don Calosso mi dal Donáta (latinská gramatika): Na začátku jsem měl nějaké těžkosti při studiu u první deklinace a u prvního časování, potom to už nebylo nic. Když jsem četl, jako bych studoval. Za 28 dní jsem uměl celého Donáta do posledního písmene. Můj učitel mi říkával:

»Když to tak budeš dělat, zakrátko nastuduješ všechno, co se lze na světě naučit.«

Doma to však nebylo dobré. Tehdy mi don Calosso řekl:

»Když to u vás jde tak, tak si vezmi nějakou košili a přijď bydlet ke mně. Buď si jistý, já tě nikdy neopustím.«

Moji matku bolelo, že jdu pryč, nebylo však jiné řešení.“

*Markéta musela poslat Jeníka
k dědečkovi do Capriglio*

Jednadvacátého listopadu 1830, vlastně rok potom, co začal studovat, nastal pro Jeníka jeden z nejsmutnějších dnů: don Calosso zemřel na mrtvici, po dvou dnech agonie.

Matka Markéta se ho snažila utiřit, ale viděla, že ztráta tohoto učitele, tohoto přítele byla pro Jeníka nenahraditelná. Předtím než zemřel, kaplan se mu zaručil: „Dokud budu žít, nedopustím, aby ti něco scházelo. Když zemřu, opatřím tě jinak.“ A dal mu jasně na srozuměnou, že 6 000 lir, které uchovával v sekretáři, byly pro něho, na jeho studia. Byla to obrovská suma, když pomyslíme na to, že v té době pár volů stál 200 lir, a kdo pracoval u sedláka, tak dostával na den jednu liru. Když však přišli dědicové a začalo se mluvit o dědictví, Jeník absolutně nechtěl připustit, aby u mrtvoly jeho anděla vzplanula hádka. V MB⁽¹⁾ píše: „Přišli dědicové, odevzdal jsem jim klíč a všechno ostatní.“ O tři řádky předtím popsal

šesti slovy své zoufalství: „S ním zemřela veškerá moje naděje.“ Maminka mu byla nablízku. Don Bosco sám vzpomíná: „Protože se bála o moje zdraví, poslala mě na nějaký čas do Capriglia.“ (MO⁽²⁾)

(Pokračování)

Redakčně upraveno

*Pramen: BOSCO T., Maminka Markéta,
Život matky Dona Boska.*

*Překlad P. Jan Ihnát. Matice
cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2006.*

(Kniha je vyprodaná.)

Poznámky:

⁽¹⁾ *Memorie biografiche di Don Giovanni Bosco; 18 volumi. Od: Lemoyne, Amadei, Ceria.*

⁽²⁾ BOSCO, Giovanni *Memorie dell'Oratorio di S. Francesco di Sales*; Edizione di Ceria, ristampa extra-commerciale a cura Editrice SDB.

Pondělí 15. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Jan Hanák – kněz **6:25** Jeníkov
6:40 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Hody byly, hody sú **8:05** V pohorách po horách: Hranická propast **8:15** Buon giorno s Františkem **9:10** Kaplani naděje: P. Václav Tomiczek **9:25** Outdoor Films s Ivo Petrem: Cestování v době covidové pandemie **10:40** Mezi pražci (116. díl): Květen 2023 **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Dokořán: S Danou Drábovou **12:55** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Moravský Krumlov – Třebíč **13:08** Víra do kapsy: Mami, jdu do kláštera **13:25** Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století **14:05** Etiopie: Jděte a získávejte učedníky **14:35** Noční univerzita: P. doc. Tomáš Petráček, Th.D. – Karel IV. a česká duchovní tradice **15:55** V souvislostech **16:15** Jaroslav Wykrent & In Blue na Mohelnickém dostavníku 2018 **16:50** Leh – Hedvábná cesta **17:00** Přejeme si... **17:25** Mše svatá u příležitosti Navalis: Praha, katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha [L] **18:30** Studio Navalis 2023 [L] **20:30** Koncert na hladině Vltavy: NAVALIS 2023 [L] **21:20** V pohorách po horách: Gruň – Beskydy **21:35** Libanon – Sedm sekund **22:05** Kulatý stůl **23:30** S Bohem podél Rio Marafion **0:00** Cvrlikání (92. díl): Wolf Lost In The Poem **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 16. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Osamu Okamura – architekt **6:30** Kulatý stůl (147. díl): Největší Čech – Jan Nepomucký **8:00** Velehradská zastavení: Díl 6. – Poutníci ze Slovenska **8:10** Dokořán: S Josefem Pleskotem **9:10** S chutí přes práh: Kongregace Školských sester de Notre Dame v Hradci Králové **9:35** V souvislostech **9:55** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Kdo je můj bližní? **10:55** Mladí salesiánské misionářky 2016 – Papua Nová Guinea **11:05** Můj chrám: Irena Pulicarová, kostel Panny Marie Růžencové v Plzni **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Blízko nebe **13:20** Historky (2. díl): Onkológ, ktorý chce byť svetlom **13:25** Muzikanti, hrajte **14:05** V pohorách po horách: Hranická propast **14:20** Modlitba k sv. Janu Nepomuckému s Plzeňskou filharmonií: Nepomuk, kostel sv. Jakuba Většího **15:50** Otázky kolem Jana Nepomuckého **16:20** Jak potkávat svět: S Kattou a Markem Vrabcem **18:05** Sedmihlášky: Poslali mňa pro vodu **18:10** Příběhy Starého zákona: David a Batšeba **18:15** Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná **18:45** Bridge – Most [P] **18:55** Zpravodajské Noeviny: 16. 5. 2023 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Óda na radost **19:45** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: Austrálie, země hadů [P] **21:10** Harfa Noemova: Má vlast – Tábor **21:30** Profesor Otto Wichterle [P] **21:45** Naši – osobnosti lidové kultury – Zdeněk Bláha **22:05** Zahajovací koncert: Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka 2021 **23:45** Terra Santa News: 10. 5. 2023 **0:10** Naše Horní Lideč **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 17. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Haig Utidjian – dirigent **6:25** Zpravodajské Noeviny: 16. 5. 2023 **6:45** Water Space – Hlubiny oceánu **6:55** Nová vyhlídka v Oščadnici nad řekou Kysuca **7:00** Noční univerzita: P. doc. Tomáš Petráček, Th.D. – Karel IV. a česká duchovní tradice **8:20** Obnova objektu Libušín po požáru **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Dvořák – umění hořák **10:55** Pokojné umírání: Paliativní péče vs eutanazie **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Basco a Juliet Hjetland na Folkových prázdninách **13:40** Vrchol komunismu! **14:10** Kriván **14:20** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Na Tesáku **15:45** ARTBITR – Kulturní magazín: Katedrála

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV



■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

16:00 Jsi krásná – Příběh Em **16:40** Zpravodajské Noeviny: 16. 5. 2023 **17:00** Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století **17:30** Terra Santa News: 17. 5. 2023 [P] **18:00** Sedmihlášky: Poslali mňa pro vodu **18:05** Příběhy Starého zákona: Král Šalamoun **18:10** Strýček Emu: Svátek matek **18:25** Dědek a jeho kreslený svět: Chlapi nepláčou **18:40** Přejeme si... **19:00** Koncert – cimbalová muzika Harafica [L] **20:35** Když bolí duše [L] **21:40** Adorace: S P. Leošem Ryskou SDB [L] **22:45** Noční univerzita: P. Šebestián Smrčina – Patříme k Boží rodině [P] **23:15** Generální audience papeže Františka **23:35** Zachraňme kostely: Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově **0:00** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 18. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Miluše Voborníková – zpěvačka **6:30** Kmochův Kolín 2019: Dechový orchestr mladých ZUŠ Jeseník **7:15** Když bolí tělo: Výživa a nutriční terapie **8:20** Terra Santa News: 17. 5. 2023 **8:40** Naši – osobnosti lidové kultury – Zdeněk Bláha **9:10** Harfa Noemova: Má vlast – Tábor **9:30** Kulatý stůl **10:50** Kaplani naděje: Dagmar Sližová **11:00** Pod ostravským nebem: Zastavení v ostravských sakrálních stavbách **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách: Ztracenec – Javorníky **13:00** Poslové naděje **13:30** Remembrance – Hrady, tvrze, pevnosti **13:35** Generální audience papeže Františka **14:05** Dokořán: S Josefem Pleskotem **14:55** Groteský Laurel a Hardyho: Výběrčí najemného **15:25** Na úsvitu společných dějin **16:00** Zpravodajské Noeviny: 16. 5. 2023 **16:20** Když bolí duše **17:25** V pohorách po horách: Hranická propast **17:35** Měl to být Gerlach [P] **18:05** Sedmihlášky: Poslali mňa pro vodu **18:10** Příběhy Starého zákona: Prorok Eliáš **18:15** Ovečky: 7. neděle velikonoční [P] **18:45** Ján Miho – heligonkář a folklorista **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Nebezpečné vzpomínky **19:45** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání (98. díl): Hop Trop [L] **21:15** Čalantika **21:35** Pěšky hezky český: Svatojanská cesta **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Příběhy psané životem: Neobyčejný dar **0:40** Poutníci času: S Ivanem Petřůvem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 19. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Marie Rottrová – zpěvačka **6:25** Kmochův Kolín 2019: Monsterkoncert blok B a FINÁLE **7:25** Dům ze skla?: S P. prof. Tomášem Petráčkem **8:30** Duchovní malby: Sixtinská kaple **9:10** Až na konec světa **10:10** Blahořečení Tita Zemana **10:35** Příběhy psané životem: Se střizlivou hlavou **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Z pokladů duše: Mons. Tomáš Holub – Modlitba mých rodičů **12:08** Litanie loretské Jakuba Jana Ryby: Obrazy pražské Lorety na Hradčanech **12:25** SWEEP – Maroko **12:30** Groteský Laurel a Hardyho: Představení **12:55** Jaroslav Wykrent & In Blue na Mohelnickém dostavníku 2018 **13:30** Bača Milan od Juraja do Šimona **14:05** Koncert tří sborů:

Odry 2015 **15:00** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Korsika **15:45** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **16:10** Výpravy do divočiny: Austrálie, země hadů **17:10** Duchovní malby: Blahoslavená Panna Maria **17:35** Setkání: Stanislav Šec – Meditační zahrada v Plzni – Památník obětem zla **18:00** Mše svatá z kostela Povýšení svatého Kříže ve Valči u Hrotovic [L] **18:45** Sedmihlášky: Poslali mňa pro vodu **18:50** Příběhy Starého zákona: Pomazání Elizea na proroka **18:55** Můj chrám: Kostel Povýšení sv. Kříže ve Strání a Ondřej Benešik **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Být sám sebou **19:45** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl [L] **21:30** Duchovní krajina Novohradských hor: Poutní cesty [P] **22:05** Jak potkávat svět: S hudební rodinou Štruncových **23:40** Vezmi a čti: Duben 2023 **0:00** Večer chval (104. díl): Gedeon **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 20. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Jan Potměšil – herec **6:25** Palestina: Až přijde Syn člověka **6:55** Do varu s Maxem Kašparů: Krize vztahů **7:15** Sedmihlášky: Poslali mňa pro vodu **7:20** Ovečky: 7. neděle velikonoční **7:50** Animované biblické příběhy: Přišel hledat ztracené **8:20** Strýček Emu: Svátek matek **8:30** Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná **9:10** Anděl bez křídel [P] **9:25** Mexiko – země indiánů **9:40** Koncert – Martin Harich a Evah **11:10** Historky (9. díl): Boh sa mi dal spoznať po strate mojej matky [P] **11:25** ARTBITR – Kulturní magazín: Katedrála **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Regina Coeli **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svaté z Celostátního setkání mládeže 2022 v Hradci Králové **13:25** Pod lampou **15:25** Salesiánské dílo v Rumunsku a v Moldavské republice **16:00** Beata Hlavenková a Kapela snů na Crossroads 2021 [P] **16:30** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem **17:10** Naši – osobnosti lidové kultury – Jan Miroslav Krist [P] **17:20** Groteský Harolda Lloyda: Náměsíčná nevěsta **18:00** Slovo na neděli: 7. neděle velikonoční [P] **18:20** Harfa Noemova: Má vlast – Blanič [P] **18:45** Setkání: Pavel Bělobrádek – poutní místo Rokole **18:55** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** V pohorách po horách: Klokočovské skálie [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Strom na dřeváky **23:10** S chutí přes práh: Kongregace Školských sester de Notre Dame v Hradci Králové **23:30** Outdoor Films s Markétou Hanákovou (88. díl): S kardiostimulátorem do velehor **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 21. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Milan Šimáček – publicista a herec **6:30** Benin – cesta návratu **6:45** Velehradská zastavení: Díl 7. – Cestami ekumenismu **6:53** Do varu s Maxem Kašparů: Duchovní a duševní zdraví **7:08** Příběh o vzkříšení **7:30** Slovo na neděli: 7. neděle velikonoční **7:50** Když bolí duše **9:05** Cvrlikání (98. díl): Hop Trop **10:10** Poutníci času [P] **10:30** Mše svatá [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech [P] **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne [P] **13:20** Harfa Noemova: Má vlast – Blanič **13:40** Naši – osobnosti lidové kultury – Jan Miroslav Krist **14:05** Muzikanti, hrajte **14:35** Dědek a jeho kreslený svět: Malí velcí, bílí černí **14:45** Strom na dřeváky **18:00** Sedmihlášky: Včera u studánky **18:05** Ovečky: 7. neděle velikonoční **18:30** Animované biblické příběhy: Lazar žije **19:00** Strýček Emu: Svatý Jan Pavel II. [P] **19:15** V pohorách po horách: Zlatý Chlum – Zlatohorská vrchovina **19:25** Groteský Laurel a Hardyho: Svatba jak má být **19:45** Přejeme si... **20:05** Dekalog V.: Páté přikázání **21:10** Děkuji, bylo to krásné: Abonentní cyklus Mezi proudy [P] **22:45** Výpravy do divočiny: Austrálie, země hadů **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:45** Můj chrám: Ing. arch. Jan Soukup, katedrála Plzeň **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 15. 5. o 20:20 hod.:

A teraz čo? (Ako ľudia vnímajú Boha?)

O Bohu máme rôzne predstavy. Nielen medzi neveriacimi, ale aj medzi veriacimi sa nájdu ľudia, ktorí majú častokrát nesprávne predstavy o Bohu.

Utorok 16. 5. o 16:05 hod.:

V škole Ducha (Premeniť svet)

Duchovná obnova s Felixom Jánom Tkáčom, OFM Cap., nakrútená v kúpeľoch Nimnica.

Streda 17. 5. o 13:35 hod.:

U Nikodéma

(Neatraktívny boj za slobodu)

Akým spôsobom mladým ľuďom prinášať témy týkajúce sa histórie Slovenska, predovšetkým z obdobia komunizmu, aby to bolo aspoň trochu pre nich atraktívne? Rozprávame sa s historikom, učiteľom dejepisu, ako aj tvorcom multimediálneho múzea obetí komunizmu, ktoré stredoškolským prináša témy ako gulagy, sloboda a pod.

Štvrtok 18. 5. o 16:05 hod.:

Semienka nádeje (Príhovor pri pamätníku holokaustu)

Počas návštevy Slovenska sa Svätý otec stretol aj so zástupcami židovskej náboženskej obce na Slovensku. Pri pamätníku holokaustu hovoril o komunite, ktorá je stále živá.

Piatok 19. 5. o 20:40 hod.:

Ján Pavol II. stále živý

Na to, aby mohol byť Ján Pavol II. vyhlásený za svätého, bolo potrebné zdokumentovať dva zázraky, ktoré sa udiali na jeho príhovor. Vypočujeme si názory lekárov, odborníkov a dve uzdravené ženy. Jednou je reholníčka, druhou matka z Kostariky.

Sobota 20. 5. o 20:30 hod.:

Staromódny

O vzťahu dvoch ľudí, ktorí sa pokúšajú navzájom sa zblížiť „staromódnym“ spôsobom.

Nedeľa 21. 5. o 20:35 hod.:

Tajomstvá Vatikánu (Pápežská farma a hospodárstvo)

Castel Gandolfo nie je len pápežským sídlom. Je to tiež farma, kde sa chovajú úžitkové zvieratá a pestuje sa zelenina a ovocie.

Zveme Vás na **ČESKO-SLOVENSKOU NÁRODNÍ POUŤ NA TURZOVKU**, ktorá sa koná na **Svatodušní pondělí 29. května 2023**. Mše svatá je v 11 hodín v bazilice a ve 13 hodín s večerädlem v kapličke zjavení Panny Marie. Duchovní doprovod: **P. Jaroslav Stríž z Křešic**. Kontakt: **tel. 725 016 715**.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

13. - 20. KVĚTNA 2023

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 14. 5.		PO 15. 5.		ÚT 16. 5.		ST 17. 5.		ČT 18. 5.		PÁ 19. 5.		SO 20. 5.			
Antifona	518	582	518	582	1708	1924	518	582	632	711	642	722	1722	1941		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	518	582	518	582	1367	1528	518	582	632	711	642	722	1723	1941		
Antifony	611	687	935	1046	1368	1529	965	1079	633	712	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	813	914	965	1079	813	914	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	611	687	615	692	1368	1529	621	699	633	712	644	724	1724	1942		
Antifona k Zach. kantiku	611	688	615	692	1369	1530	622	699	633	712	644	724	1320	1534		
Prosby	612	688	615	692	1711	1927	622	699	633	712	645	725	1724	1943		
Závěrečná modlitba	612	689	616	693	1369	1530	622	700	634	713	645	726	1320	1534		
Modlitba během dne:																
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	634	713	643	723	643	723		
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	635	714	643	723	643	723		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	635	714	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	612	689	616	693	1713	1930	622	700	637	716	646	726	651	732		
Závěrečná modlitba	612	689	616	693	1369	1530	622	700	634	713	645	726	651	732		
Nešpory:																
SO 13. 5.																
Hymnus	517	581	517	581	517	581	1369	1531	628	707	628	707	641	721	641	721
Antifony	609	686	613	690	945	1057	1371	1532	629	708	638	717	1009	1126	652	734
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	1715	1932	629	708	638	717	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	609	686	613	690	617	694	1371	1532	630	710	639	719	647	727	652	734
Ant. ke kant. P. M.	610	686	614	691	617	694	1371	1533	631	710	640	719	647	728	653	734
Prosby	610	687	614	691	617	694	1718	1936	631	710	640	720	648	729	653	735
Záv. modlitba	612	689	612	689	616	693	1369	1530	634	713	634	713	645	726	655	737
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 14. 5. – 6. neděle

velikonoční

1. čt.: Sk 8,5–8.14–17
 Ž 66(65),1–3a.4–5.6–7a.16+20
 Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země! Nebo: Aleluja.*)
 2. čt.: 1 Petr 3,15–18
 Ev.: Jan 14,15–21

Pondělí 15. 5. – ferie

1. čt.: Sk 16,11–15
 Ž 149,1–2.3–4.5–6a+9b
 Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 15,26–16,4a

Úterý 16. 5. – svátek sv. Jana Nepomuckého

1. čt.: Řím 8,31b–39
 Ž 69(68),5ab.7ac+8.15bc+31
 Odp.: 14c (*Vyslyš mě, Bože, ve své veliké lásce! Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Mt 10,17–22

Středa 17. 5. – ferie

1. čt.: Sk 17,15.22–18,1
 Ž 148,1–2.11–12.13–14a.14bc
 Odp.: (*Nebe i země jsou plny tvé slávy. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 16,12–15

Čtvrtek 18. 5. – slavnost

Nanebevstoupení Páně
 1. čt.: Sk 1,1–11
 Ž 47(46),2–3.6–7.8–9
 Odp.: 6 (*Bůh se vznáší za jáсотu, Hospodin vystupuje za hlaholu trub. Nebo: Aleluja.*)
 2. čt.: Ef 1,17–23
 Ev.: Mt 28,16–20

Pátek 19. 5. – ferie

1. čt.: Sk 18,9–18
 Ž 47(46),2–3.4–5.6–7
 Odp.: 8a (*Bůh je králem celého světa. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 16,20–23a

Sobota 20. 5. – nezávazná památka sv. Klementa Marie Hofbauera nebo sv. Bernardina Sienského (na Moravě: památka sv. Klementa Marie Hofbauera)

1. čt.: Sk 18,23–28
 Ž 47(46),2–3.8–9.10
 Odp.: 8a (*Bůh je králem celého světa. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 16,23b–28

POZNÁVÁME SVATÉ



VELKÁ KNIHA O SVATÝCH ANEB PO KOM SE JMENUJEME

Vera Schaubert - Michael Schindler
Ilustrace Martina Špinková

Životní příběhy více než sta slavných osobností, kterých si lidé v celé Evropě po stáletí váží a jejich jména užívají. Osudy světců, praotců, proroků i andělů ožívají před čtenáři díky poutavému vyprávění V. Schaubertové a M. Schindlera, kteří napsali mimo jiné i encyklopedii *Rok se svatými*. Ilustrace M. Špinkové zobrazují tyto osobnosti v jejich typických situacích a srozumitelným způsobem přibližují dobu, v níž tito lidé žili. Text doplňují bohaté rejstříky dalších jmen a světců. Kniha vychází současně v sedmi evropských zemích, proto byl zvolen univerzální římský kalendář, který se v některých případech může lišit od kalendářů národních. Kniha je vhodná především pro děti a jejich rodiče.

Karmelitánské nakladatelství • Čtvrté vydání, v KNA druhé
Váz., 210x270 mm, křídový papír, 144 stran, 399 Kč

MODLITBY K PANNĚ MARIÍ



NOVÉNA K PANNĚ MARIÍ NA POUTNÍM MÍSTĚ V HRABYNĚ

Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ
Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

Mariánské poutní místo Hrabyně (okres Opava) upozorňuje na nezměrné utrpení těch, kteří v této lokalitě zahynuli během třicetileté, první nebo druhé světové války. Ale je i výzvou k dětské radosti: ke zralému duchovnímu postoji uprostřed přelomových etap naše-

ho života. Panna Maria nás jimi bezpečně provede, když jí požádáme o pomoc.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 36 stran, 35 Kč



RŮŽENEC HROU • KNÍŽKA SE SAMOLEPKAMI A RŮŽENCEM PRO DĚTI

Sestavil Mark Neilsen • Ilustroval Jim Burrows
Z angličtiny přeložila Karin Jajtnerová • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Při růženci rozjímáme s Marií o Kristově životě – o událostech, které člověku přinesly spásu. Knížka pomáhá dětem přiblížit tuto krásnou a jednoduchou modlitbu. Obsahuje: brožurku s návodem k modlitbě růžence; přehled růžencových tajemství; samolepky, které dětem pomůžou lépe pochopit růženec. Ke každé knížce je přibaleno dřevěné barevné růženec.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 138x216 mm, křídový papír, 16 stran, 149 Kč

K POZNÁNÍ ŠKODLIVÝCH NAUK



KŘESŤANSTVÍ A OKULTNÍ PRAKTIKY • 25 OTÁZEK A ODPOVĚDÍ

Vojtěch Kodet • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

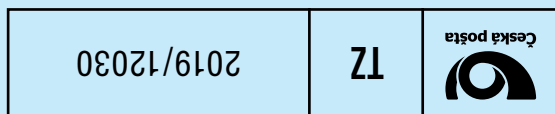
Praktická příručka pro všechny, kteří se chtějí vyznat v učení, praktikách a pojmech, jako je okultismus, magie, ezoterika, alternativní medicína nebo New Age. Ve vnímání a hodnocení těchto věcí dnes vládne zmatek. P. Vojtěch Kodet odpovídá na otázky, jež mu kladli konkrétní lidé. Dané jevy hodnotí střízlivě: nepodceňuje je ani jimi není fascinován. Odlišuje to, co člověku prospívá, od toho, co mu škodí. Jasný, a přitom vnitřně výklad se opírá o biblické prameny, tradici a učení církve. Kniha vyšla s nihil obstat.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 100x165 mm, 128 stran, 169 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Oznamujeme, že byly spuštěny nové webové stránky Matice cyrilometodějské s. r. o., a to pod původní adresou www.maticecm.cz.



Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc